

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง
เรื่อง ระเบียบข้อปฏิบัติองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง
เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๗

ตามที่ องค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง ได้ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกข้อบัญญัติเพื่อจัดทำ (ร่าง) ข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง เรื่อง ตลาด พ.ศ.๒๕๖๗ โดยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง มีมติเห็นชอบ เมื่อคราวประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง สมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ และนายอำเภอสามพราน ได้พิจารณาเห็นชอบให้องค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง ประกาศใช้ข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และ มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงว่าด้วยสุขลักษณะของตลาด พ.ศ.๒๕๕๑ และกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต หนังสือรับรองการแจ้ง และการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อให้บังคับใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง ตั้งแต่นี้ เป็นต้นไป

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายบุญสม ประเสริฐมรรคา)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง

ขอเชิญติดต่อการบริการส่วนตำบลทรงคนอง

เรื่องตลาด

พ.ศ. ๒๕๖๗

องค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง
อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง

เรื่อง ต.ล.ด

พ.ศ. ๒๕๖๗

หลักการ

การพิจารณา ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกข้อบัญญัติ
เพื่อจัดทำข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง
เรื่อง ต.ล.ด

เหตุผล

โดยที่ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง เรื่อง ต.ล.ด พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ประกอบกับกฎกระทรวงว่าด้วยสัญลักษณ์ของต.ล.ด พ.ศ. ๒๕๕๑ ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ประกาศใช้บังคับใหม่ จึงเป็นการสมควรยกเลิกข้อบัญญัติเรื่อง ต.ล.ด พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อให้สอดคล้องกับกฎกระทรวงดังกล่าว โดยมีการกำหนดประเภทต.ล.ด การจัดสถานที่ การจัดสิ่งปลูกสร้าง การระบายน้ำทิ้ง การระบายอากาศ การป้องกันการระบาดของโรคติดต่อ การดูแลรักษาความสะอาดของต.ล.ด และการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความสะอาดบริเวณที่ขายของ เพื่อให้ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในต.ล.ดปฏิบัติตามได้ถูกต้อง ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวต้องตราเป็น ข้อกำหนดของท้องถิ่นตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง
เรื่อง ตลาด
พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง ว่าด้วยตลาด
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.
๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และ
มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงว่าด้วยสัญลักษณ์ของ
ตลาด พ.ศ.๒๕๕๑ และกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต หนังสือรับรองการแจ้ง และการ
ให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๙ องค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง โดยความเห็นชอบของ
สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนองและนายอำเภอสามพรานจึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง นับตั้งแต่วันที่ประกาศโดย
เปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนองแล้วสืบหว่าน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง เรื่อง ตลาด พ.ศ.๒๕๔๘
บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือ
ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นำयोगองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนองเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตาม ข้อบัญญัตินี้ และให้
อำนาจอกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งเปิดจัดไว้ให้ผู้ใช้เป็นชุมนุมเพื่อจำหน่าย สินค้าประเภทสัตว์
เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบ หรือปรุงแล้ว หรือของเสียน่าย หั้นนี้ ไม่ว่าจะมีการ
จำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับ ให้ผู้ใช้เป็นชุมนุมเพื่อ
จำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งของที่ซื้อขายกัน

“อาหาร” หมายความว่า อาหารตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร

“อาหารสด” หมายความว่า อาหารประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ และของอื่นๆ ที่มีสภาพเป็นของสด

“อาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ” หมายความว่า อาหารสดประเภทเนื้อสัตว์หรือเนื้อสัตว์ที่มีการ

ชำแหละและ ณ แห่งจำหน่ายสินค้า

“อาหารประเภทปรุงสำเร็จ” หมายความว่า อาหารที่ได้ผ่านการทำ ประกอบหรือปรุงสำเร็จ พร้อมที่จะ
รับประทานได้ รวมทั้งของหวานและเครื่องดื่มต่างๆ

“สุขภาพโภชนาการ” หมายความว่า การจัดการและควบคุมปัจจัยต่างๆ เพื่อให้อาหารสะอาด ปลอดภัย จากเชื้อโรค และสารเคมีที่เป็นพิษซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของผู้บริโภค เช่น อาหาร ผู้สัมผัสอาหาร สถานที่ทำ ประกอบปรุง และจำหน่ายอาหาร ภาชนะ อุปกรณ์ สัตว์และแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

“การถนอมอาหารตามหลักการสุขาภิบาล” หมายความว่า การทำความสะอาดอาคาร แผงจำหน่ายสินค้า ในตลาด พืช ผัก ทางระบายน้ำ ตะแกรงดักมูลฝอย บ่อตกไขมัน บ่อพักน้ำเสีย ที่เก็บรวบรวมหรือรองรับมูล ฝอย ห่อใส่รวม ที่บดสลาย อ่างล้างมือ และบริเวณตลาดในเขตอาศัย ไม่มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หยากไถ่ ฝุ่นละออง และคราบสกปรก รวมทั้งให้มีการฆ่าเชื้อทั้งนี้ สารเคมีที่ใช้ต้องไม่มีผลกระทบต่อระบบบำบัดน้ำเสียของตลาด

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาล “เจ้าพนักงาน สาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงสาธารณสุขไปปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น การเปลี่ยนแปลง ขยายหรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดภายหลังจาก ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตาม วรคหนึ่งแล้วจะกระทำ แต่ขอเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นด้วย

ความในข้อนี้มิให้ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรของรัฐที่ได้จัดตั้งตลาด ขึ้นตามอำนาจหน้าที่ แต่ในการดำเนินการจัดการตลาดจะต้องปฏิบัติตามระเบียบกับผู้รับใบอนุญาตตามบทบัญญัติอันแห่ง ข้อบัญญัติและพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ด้วยและให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไข เป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งตลาดตามวรรคนี้ปฏิบัติตามระเบียบพระราชบัญญัติ

หมวด ๒ ลักษณะของตลาด

ข้อ ๗ ตลาดแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

- (๑) ตลาดประเภทที่ ๑ ได้แก่ ตลาดที่มีโครงสร้างอาคาร และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ใน ส่วนที่ ๑
- (๒) ตลาดประเภทที่ ๒ ได้แก่ ตลาดที่มีโครงสร้างอาคาร และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ใน ส่วนที่ ๒

ข้อ ๘ ที่ตั้งของตลาดต้องอยู่ห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร จากแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษ ของเสีย โรงเลี้ยง สัตว์ แหล่งโคเคโรค ที่กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย เว้นแต่จะมีวิธีการป้องกันซึ่งเจ้า พนักงาสาธารณสุขได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

ส่วนที่ ๑ ตลาดประเภทที่ ๑

ข้อ ๙ ตลาดประเภทที่ ๑ ต้องมีส่วนประกอบของสถานที่และสิ่งปลูกสร้าง คือ อาคาร สิ่งปลูกสร้าง สำหรับผู้ขายของที่ขนถ่ายสินค้า ห่อใส่รวม ที่บดสลาย อ่างล้างมือ ที่เก็บรวบรวมหรือ ที่รองรับมูลฝอย และที่จอดรถยนต์ตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

ข้อ ๑๐ อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของต้องมีและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ถนนรอบอาคารตลาดกว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร และมีทางเข้าออกบริเวณตลาดกว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร อย่างน้อยหนึ่งทาง

(๒) ตัวอาคารตลาดทำด้วยวัสดุถาวร ไม้คง และแข็งแรง

(๓) หลังคาสร้างด้วยวัสดุทนไฟ และแข็งแรงทนทาน ความสูงของหลังคาต้องมีความเหมาะสม

กับการระบายอากาศของตลาดนั้น

(๔) พื้นทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง ไม่ดูดซึมน้ำ เรียบ ล้างทำความสะอาดได้ง่าย ไม่น้ำขัง และกลิ่น

(๕) ทางเดินภายในอาคารมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

(๖) เครื่องกินหรือสิ่งติดขวางทำด้วยวัสดุถาวร และแข็งแรง สามารถป้องกันสัตว์ เช่น สุนัข

มิให้เข้าไปในตลาด

(๗) การระบายอากาศภายในตลาดเพียงพอ เหมาะสม และไม่มีการเหม็นอับ

(๘) ความเข้มของแสงสว่างในอาคารตลาดไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์

(๙) แผงจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ มีความลาดเอียง และทำความสะอาด สะดวกง่าย มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑.๕ ตารางเมตรและมีทางเข้าออกสะดวก โดยมีที่นั่งสำหรับผู้ขายแยกต่างหากจากแผง

(๑๐) น้ำประปาหรือน้ำสะอาดแบบระบบท่ออย่างเพียงพอสำหรับล้างสินค้า หรือล้างมือ ทั้งนี้ต้องวางท่อในลักษณะที่ปลอดภัย ไม่เกิดการปนเปื้อนจากน้ำโสโครก ไม่ติดหรือทับกับท่อระบายน้ำเสีย หรือสิ่งกีดขวาง

(๑๑) มีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างน้อย ๑ จุด และในแต่ละจุดจะต้องมีเก้าอี้ ไม่น้อยกว่า ๓

กิโลก กรณีที่มีแผงจำหน่ายอาหารสดตั้งแต่ ๓๐ แผง ขึ้นไป ต้องจัดให้มีที่ล้างอาหารสด ๑ จุดต่อจำนวนแผงจำหน่ายอาหารสดทุก ๓๐ แผงเศษของ ๓๐ แผง ถ้าเกิน ๑๕ แผง ให้ถือเป็น ๓๐ แผง

(๑๒) มีเก้าอี้จำหน่ายแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ และแผงจำหน่าย

อาหารประเภทปรุงสำเร็จ

(๑๓) มีที่เก็บสำรองน้ำในปริมาณเพียงพอและสะดวกต่อการใช้ กรณีที่มีแผงจำหน่ายอาหารสดตั้งแต่ ๕๐ แผงขึ้นไป ต้องจัดให้มีน้ำสำรองอย่างน้อย ๕ ลูกบาศก์เมตรต่อจำนวนแผง จำหน่ายอาหารสดทุก ๑๐๐ แผงเศษของ ๑๐๐ แผง ถ้าเกิน ๕๐ แผง ให้ถือเป็น ๑๐๐ แผง

(๑๔) ระบบบำบัดน้ำเสียหรืออื่น ๆ และทางระบายน้ำ ว่าด้วยบทแห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ให้มีตะแกรงดักมูลฝอยและบ่อพักไขมันด้วย

(๑๕) การติดตั้งระบบการป้องกันอัคคีภัย ว่าด้วยบทแห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และมีให้ใช้บังคับกับตลาดที่จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับและมีข้อจำกัด เรื่องพื้นที่ซึ่งไม่อาจจัดให้มีถนนรอบอาคารตลาด หากเข้าออกบริเวณตลาดและทางเดินภายในอาคาร ตามที่กำหนดได้

ข้อ ๑๑ ต้องจัดให้มีที่ขนถ่ายสินค้าตั้งอยู่ในบริเวณหนึ่งบริเวณใดโดยเฉพาะ มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการขนถ่ายสินค้าในแต่ละวัน และสะดวกต่อการขนถ่ายสินค้าและการรักษาความสะอาด

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับตลาดที่จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ และมีข้อจำกัดเรื่องพื้นที่ ซึ่งไม่อาจจัดให้มีที่ขนถ่ายสินค้าตามที่กำหนดได้

ข้อ ๑๒ ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปีส้วมาและอ่างล้างมือตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยบทแห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร และตั้งอยู่ในที่เหมาะสมนอกตัวอาคาร ตลาดหรือในกรณีที่อยู่อาคารตลาดต้องแยกเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ มีผนังกันโดยไม่ให้มีประตูเปิดสู่บริเวณจำหน่ายอาหารโดยตรง

ข้อ ๑๓ ต้องจัดให้มีที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอย ว่าด้วยบทแห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร ตั้งอยู่นอกตัวอาคารตลาดและอยู่ในพื้นที่ที่เรียบ ขนมูลฝอยเข้าออกได้สะดวกมีการปิดและป้องกันไม่ให้สัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ย ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบว่าเหมาะสมกับตลาดนั้น

ข้อ ๑๔ ต้องจัดให้มีที่จอดรถยานพาหนะอย่างเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ส่วนที่ ๒ ตลาดประเภทที่ ๒

ข้อ ๑๕ ตลาดประเภทที่ ๒ ต้องจัดให้มีสถานที่สำหรับผู้ขายของ ห้องส้วม ที่ปีส้วมา อ่างล้างมือ และที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอย ตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

ข้อ ๑๖ สถานที่สำหรับผู้ขายของต้องมีและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ทางเดินภายในตลาดมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

(๒) บริเวณสำหรับผู้ขายของประเภทอาหารสดต้องจัดให้เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ โดยมีลักษณะเป็นพื้นเรียบ แข็งแรง ไม่ลื่น สามารถล้างทำความสะอาดได้ง่าย และไม่มีน้ำขัง เช่น พื้นคอนกรีต พื้นปูด้วยคอนกรีตสำเร็จ หรือพื้นลาดด้วยยางแอสฟัลต์

(๓) แผงจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารทำด้วยวัสดุแข็งแรงที่มีผิวเรียบ ทำความสะอาดง่าย มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร และอาจเป็นแบบพับเก็บได้

(๔) น้ำประปาหรือน้ำสะอาดอย่างเพียงพอ และจัดให้มีที่ล้างทำความสะอาดอาหารและแผงจำหน่ายอาหารประชาชน ในบริเวณแผงจำหน่ายอาหารสด แผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ และแผงจำหน่ายอาหารประเภทปรุงสำเร็จ

(๕) ทางระบายน้ำจากจุดที่มีน้ำขัง โดยเป็นรางแบบเปิด ทำด้วยวัสดุที่มีผิวเรียบ มีความลาดเอียงให้สามารถระบายน้ำได้สะดวก มีตะแกรงกั้นมูลฝอยก่อนระบายน้ำออกสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ และไม่ให้ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนข้างเคียง ในกรณีจำเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขอาจกำหนดให้จัดใหม่ทดกใหม่ หรืออพยพย้ายเสียก่อนระบายน้ำออกสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะก็ได้

(๖) กรณีที่มีโครงสร้างเฉพาะเสาและหลังคา โครงเหล็กคลุมผ้าใบ เต็นท์ ร่มหรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกันต้องอยู่ในสภาพที่มั่นคงแข็งแรง

ข้อ ๑๗ ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปีส้วมาและอ่างล้างมือตามจำนวนและหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะ ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และตั้งอยู่ในที่ที่เหมาะสม นอกสถานที่ขายของ เว้นแต่จะจัดให้มีความเคลื่อนที่ ส้วมสาธารณะ ส้วมเอกชนหรือส้วมของหน่วยงาน ราชการที่ได้รับอนุญาตให้ใช้อยู่ในบริเวณใกล้เคียง ที่มีรั้วมีระยยะ ห่างจากตลาดไม่เกิน ๕๐ เมตร

ข้อ ๑๘ ต้องจัดให้มีที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอยอย่างเพียงพอที่จะรองรับปริมาณ มูลฝอย ในแต่ละวัน และมีลักษณะเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๓) จัดให้มีการสร้างท่าความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวัน โดยเอเฉพาะแจ้งจำหน่ายอาหารสด และแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ ในกรณีที่มีมาตรการระบาดของโรคติดต่อให้ดำเนินการตลาดตามหลักการสุขาภิบาล ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขแจ้งให้ปฏิบัติ

(๔) จัดให้มีการป้องกันไม่ให้น้ำหรือของเหลวไหลจากแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละลงสู่พื้นตลาด

ข้อ ๒๔ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันเหตุรำคาญ มลพิษที่เป็นอันตราย หรือการระบาดของโรคติดต่อ ผู้ประกอบการให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ หรือตลาดประเภทที่ ๒ ต้องไม่กระทำการและ ต้องควบคุมดูแลมิให้ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้

(๑) จำหน่ายอาหารที่ไม่สะอาดหรือไม่ปลอดภัยตามกฎหมายว่าด้วยอาหารในตลาด
(๒) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด แม้แต่สัตว์ที่นำไปซึ่งไข้ซึ่งสัตว์เพื่อจำหน่าย
(๓) ห้างเช่าหรือเช่าแหล่งสัตว์ใหญ่ เช่น โค กระบือ แพะ แกะหรือสุกร ในตลาด รวมทั้งหรือชำแหละหรือหมักหมมสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาด จนทำให้สถานที่สกปรก รกรุงรัง เป็นเหตุรำคาญ

(๔) สะสมหรือหมักหมมสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาด จนทำให้สถานที่สกปรก รกรุงรัง เป็นเหตุรำคาญ หรือเป็นเหตุรำคาญเป็นพิเศษหรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

(๕) ถ่ายหรือทิ้งมูลหรือสิ่งปฏิกูลในถนน นอกจากที่ขังไว้สำหรับรองมูลย่อย หรือ

สิ่งปฏิกูล

(๖) ทำให้น้ำใช้ในตลาดเกิดความสกปรกจนเป็นเหตุให้เป็นหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๗) ก่อหรือจุดไฟไว้ใกล้กับแผงซึ่งอาจเป็นเหตุเดือดร้อนหรือเกิดอันตรายแก่ผู้อื่น

(๘) ใช้ตลาดเป็นที่พักอาศัยหรือเป็นที่พำนักค้างคืน

(๙) กระทำการอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญ มลพิษที่เป็นอันตราย หรือการระบาดของโรค

ติดต่อ เช่น เสียเสียง แสงกระพริบ ความสั่นสะเทือน หรือมีกลิ่นเหม็น

หมวด ๔

ผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาด

ข้อ ๒๕ ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติตามและให้ความร่วมมือกับผู้รับใบอนุญาต ให้จัดตั้งตลาด เจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานสาธารณสุข ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การจัดระเบียบและกฎเกณฑ์ในการรักษาความสะอาดของตลาด

(๒) การจัดหมวดหมู่สินค้า

(๓) การดูแลความสะอาดแผงจำหน่ายสินค้าของตน

(๔) การรวบรวมมูลย่อยลงในภาชนะรองรับที่เหมาะสม

(๕) การล้างตลาด

(๖) การใช้บริการมีอบรมด้านสุขาภิบาลอาหารและอื่นๆ ตามหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น

กำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๗) การตรวจสุขภาพตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงาน

สาธารณสุข

ข้อ ๒๖ ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติตามเกี่ยวกับสินค้าและแผงจำหน่ายสินค้า ดังต่อไปนี้

(๑) ให้อ่างสินค้าบนแผงจำหน่ายสินค้าหรือของเขตที่กำหนด โดยให้อ่างสินค้าถ้าแผงจำหน่ายสินค้าหรือของเขตที่กำหนด และให้อ่างสินค้าสูงจนอาจเกิดอันตรายหรือส่งผลกระทบต่อระบบการระบายอากาศ และแสงสว่าง ทั้งนี้ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒) ห้ามวางสินค้าประเภทวัตถุอันตรายปะปนกับสินค้าประเภทอาหาร

(๓) ให้อ่างสินค้าประเภทอาหาร เครื่องดื่ม และภาชนะอุปกรณ์ในของเขตที่กำหนดโดยสูงจากพื้นตลาดไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร

(๔) ห้ามเก็บสินค้าประเภทอาหารไว้ใต้แผงจำหน่ายสินค้าเว้นแต่อาหารในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท ตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร หรืออาหารที่มีการป้องกันการเน่าเสียและกบฏมิดชิด ทั้งนี้ ต้องมีการรักษาความสะอาด และป้องกันสัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

(๕) ไม่ใช้แสงหรือวัสดุอื่นใดที่ทำให้ผู้บริโภคมองเห็นอาหารต่างจากสภาพที่เป็นจริง

(๖) ห้ามต่อเติมแผงจำหน่ายสินค้า เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๗ ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องมีชุดอนามัยส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงไม่ เป็นโรคติดต่อไม่เป็นโรคที่ส่งผลกระทบต่อผู้บริโภคหรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ เช่น อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด ไข้สุกใส หัด คางทูม วัณโรคในระยะอันตราย โรคเรื้อนในระยะติดต่อ หรือในระยะที่ปรากฏอาการเป็นภัยแก่สังคม โรคผิวหนังที่ร้ายแรง ไขรัส ตับอักเสบชนิดเอ ไข้หวัดใหญ่ รวมถึงไข้หวัดใหญ่ที่ติดต่อจากสัตว์ และโรคตามคำแนะนำจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น กำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒) ในระหว่างขายสินค้าต้องแต่งกายสุภาพ สะอาด เรียบร้อย หรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๓) ในระหว่างขายสินค้าประเภทอาหารต้องปฏิบัติตามหลักสุขอนามัยส่วนบุคคล เช่น ไม่เอือหรือจามรดอาหาร ไม่ใช้มือหยิบจับอาหารที่พร้อมรับประทานโดยตรง ถ้ามีเอือหรือจามรดอาหารหรือ จิบอาหาร ไม่สูบบุหรี่หรือดื่มสุรา ทั้งนี้ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๘ ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติตามหลักสุขลักษณะในการจำหน่าย ทำประกอบปรุง เก็บหรือสะสมอาหาร และการรักษาความสะอาดของภาชนะ น้ำใช้และของใช้ต่างๆ ดังต่อไปนี้

(๑) อาหารที่ขายต้องสะอาด และปลอดภัยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยอาหาร (๒) อาหารสดเฉพาะสัตว์ เนื้อสัตว์ และอาหารทะเล ต้องเก็บรักษาในอุณหภูมิไม่เกิน ๕ องศาเซลเซียส ในตู้เย็นหรือแช่น้ำแข็งตลอดระยะเวลาเก็บ

(๓) การจำหน่ายอาหารประเภทปรุงสำเร็จต้องใช้เครื่องใช้ ภาชนะที่สะอาด และต้องมีการปกปิดอาหารเพื่อป้องกันการเปื้อน และรักษาอุณหภูมิกับอาหารนี้ให้สะอาดและใช้การได้ดียิ่งเสมอ

(๔) ในกรณีที่เป็นแผงจำหน่ายอาหาร ซึ่งมีการทำ ประกอบ และปรุงอาหาร ต้องจัดสถานที่ให้ เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะเพื่อการปรุงและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การสุขาภิบาลอาหาร

(๕) เครื่องมือ เครื่องใช้ และภาชนะอุปกรณ์ที่ใช้ เช่น เขียง เครื่องขูดมะพร้าว จาน ชาม ช้อน และล้อย่อม ตะเกียบ และแก้วน้ำต้องสะอาดและปลอดภัย มีการล้างทำความสะอาดและจัดเก็บให้ถูกต้อง

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ใบรายการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจของผู้นอรับใบอนุญาต

(๔) ใบอนุญาตเพิ่มเติม กรณีขอใบอนุญาติ

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับการเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตการขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๒๘ และข้อ ๒๙ ด้วย

ข้อ ๓๔ ผู้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ในวันที่มาตราเป็นอนุญาตสำหรับการเสียค่าธรรมเนียมการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับการเป็น การขอต่ออายุใบอนุญาต ตลอดจนเวลาที่ยื่นคำเนินการนั้นถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียม ภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละสิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป ในกรณีที่มีผู้หมิ่นหมิ่นต่อองค์การเป็นตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินการกิจการนั้นจนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียม และค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๓๕ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง

ข้อ ๓๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ ประกอบกิจการ ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาต ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้ยื่นใบตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต นำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต นำใบอนุญาตเดิมมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๓๘ ในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามบังคับหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนั้นหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายใน เวลาที่เห็นสมควรแต่ไม่เกิน สิบห้าวัน

ข้อ ๓๙ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

- (๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่วันออกคำสั่งขึ้นไม่และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก
- (๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๓) ไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๔๐ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่ง โดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้น ได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือ วันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔๑ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกระงับ เพิกถอน ใบอนุญาตอีกไม่ได้นอกจากจะพบกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกระงับเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๖ บทกำหนดโทษ

ข้อ ๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗

อนุมัติ

ว่าที่ร้อยโท

(อรรถชล ทรัพย์ทวี)
นายอำเภอสามพราน

(นายบุญสม ประเสริฐมรรค)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมทำยข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทรงนอง
 เรือง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๗

ลำดับ	รายการค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตจัดตั้งตลาด	ค่าธรรมเนียมฉบับละ (บาท/ปี)
๑	ตลาดประเภทที่ ๑ (แบบมีโครงสร้างอาคาร) -ใบอนุญาตจัดตั้งตลาดในอาคารหรือพื้นที่ ที่มีจำนวนแผงค้า ในตลาดไม่เกินหนึ่งร้อยแผง -ใบอนุญาตจัดตั้งตลาดในอาคารหรือพื้นที่ ที่มีจำนวนแผงค้า ในตลาดเกินกว่าหนึ่งร้อยแผง	๕,๐๐๐ บาท ๑๐,๐๐๐ บาท
๒	ตลาดประเภทที่ ๒ (แบบไม่มีโครงสร้างอาคาร,ตลาดนัด) -ตลาดที่มีจำนวนแผงไม่เกินห้าสิบแผง -ตลาดที่มีจำนวนแผงไม่เกินหนึ่งร้อยแผง -ตลาดที่มีจำนวนแผงเกินกว่าหนึ่งร้อยแผง	๕๐๐ บาท ๑,๐๐๐ บาท ๒,๐๐๐ บาท